

[Behnke]

andre politikere skulle gå i spidsen og vise vejen frem, den vej, som Venstres finanspolitiske ordfører, hr. Skrumsager Skau, og andre venstrefolk gentagne gange det sidste halve og hele år har udtrykt, nemlig at nu må vi lave en bruttolønsnedgang, for ellers bliver konkurrenceevnen i det danske samfund ikke forbedret.

Spørgsmålet er i al sin enkelhed, hr. Skrumsager Skau: Kunne det ikke være det initiativ – det, at folketingsmedlemmer viste vejen fremad, viste, at de var parat til at gå ned i løn – der kunne bane vejen for en forståelse også i befolkningen for det synspunkt, som jo også Venstre adskillige gange har fremført?

Glistrup (FP):

Landets finansminister havde svært ved at finde frem til, hvordan der dog kunne være argumenter for et forslag som det, vi her behandler. I den anledning skal jeg forsøge at være støttepædagog for finansministeren og gøre ham opmærksom på to forhold, som han åbenbart har overset.

For det første er situationen her i landet den, at vi har en offentlig sektor af en sådan størrelse, at den er ganske stor i forhold til landets økonomiske bærekraft, og derfor er der en vis grund til at forsøge at få offentlige besparelser gennemført. Og når man skal have offentlige besparelser gennemført, er det nu engang både god moral og har en god virkning, hvis de mennesker, der sidder på finanskassen, går i spidsen og sparer på sig selv. Det er faktisk det, der giver optimisme i befolkningen og fremmer vilighed til selv at bære byrder, når de ser, at folketingsmedlemmerne er rede til at skære ned på deres eget vederlag.

For det andet vil jeg gøre finansministeren opmærksom på, at vi har et Folketing, hvis resultater inden for de sidste årtier ikke har været overvældende imponerende. Man har fået et meget, meget højt skattetryk, og det har betydet arbejdsløshed og almindelig depression og gjort os til en nation af småkriminelle og ført til betalingsbalanceunderskud, valutagæld osv.

Det vil sige, at Folketingets medlemmer ikke har været særlig egnede til at klare deres job inden for, skal vi sige i hvert fald de sidste 29 år. Derfor er der jo al mulig grund til at sige: Mon ikke vi ved at pille ved noget så væsentligt som lønmekanismen kunne få nogle bedre folketingsmedlemmer end dem, vi har haft i de sidste 29 år?

Jeg tror, at grunden til, at folketingsmedlemmernes kvalitet har været så dårlig i de sidste 29 år, er, at lønnen er kommet alt, alt for højt op. Man betragter det som et levebrød, som man klynger sig til; og man er bange for at gå imod strømmen, bange for at gå imod, når medierne kræver alverdens yderligere øgede offentlige udgifter og dermed yderligere ulykke ud over Danmark.

Hvis man fik lønnen sat ned til et sådant niveau, at der absolut ikke var noget økonomisk incitament for at gå ind i Folketinget, ville vi få de idealister, der ikke ville lade sig blæse omkuld af frygt for at miste deres eget store, gode og fede honorar. Derfor: jo lavere folketingsløn, jo bedre folketingsmedlemmer. Jeg tror, det har en ganske entydig sammenhæng. Jo højere folketingsløn, jo mere klynger man sig af egoistiske grunde til det, og man får de forkerte mennesker til at stille op til Folketinget.

Når den socialdemokratiske og den konservative ordfører så som sædvanlig i et nøje planlagt enægget tvillingespil trak på samme hammel i retning af at sige: Jamen man får kun den løn, som svarer til ens arbejdsindsats og det ansvar, som man virkelig har, så vil jeg – specielt fordi man også var inde på at sammenligne med, hvordan det ville have været i det private erhverv – sige, at hvis der virkelig var nogen i det private erhverv, der havde kørt en virksomhed, så den var blevet forgældet med over 400 mia. kr., hvis man havde kørt en forretning, hvor den vigtigste og vægtigste ressource, man har, nemlig landets arbejdskraft, får lov at stå ubenyttet og fejlbenyttet hen, hvis der virkelig havde været nogen i et job i et privat firma, der havde lavet sådan noget, skal vi sige igennem 2 eller 3 eller 4 år, så var de jo simpelt hen blevet fyret.

Det hjælper ikke noget at sige: Jamen vælgernes kunne jo bare vælge nogle andre ved de kommende valg, for det er jo præcis de samme partier, der, som vores grundlov er indrettet, opstiller folk af præcis den samme karat ved de kommende valg. Der er ikke noget rigtigt valg for vælgerne, når vi har det system, som vi har i Danmark i øjeblikket, til at sige: O.k., så skal vi have nogle bedre folk ind. Der er jo reelt ikke andre valg. Om man vælger Petersen eller Jensen på liste C eller liste A, det gør jo simpelt hen ikke andet, end at forskellen bliver ens.

Derfor holdt argumenterne fra hr. Henning Rasmussen og hr. Kent Kirk heller ikke.